

निःश्रेयसं, स्त्री, (निर्निश्चितं श्रेयः । “अचतुर-
विचतुरेति ।” ५ । ४ । ७७ । इति निपातनात्
साधुः ।) शुभम् । (यथा, भागवते । १।१।३० ।
“इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसम्मितम् ।
उत्तमः श्लोकचरितं चकार भगवाद्गुणैः ।
निःश्रेयसाय लोकस्य धन्यं स्वस्वयनं परम् ॥”)
मोक्षः । (यथा, मनुः । १२ । ८३ ।
“वेदाभ्यासस्तपोज्ञानमिन्द्रियाणाञ्च संयमः ।
अहिंसा गुरुसेवा च निःश्रेयसकरं परम् ॥”)
विद्या । अगुभावः । भक्तिः । इति शब्दरत्ना-
वली ।
निःश्रेयसः, पुं, (निर्निश्चितं श्रेयो मङ्गलं यस्मात् ।)
शङ्करः । इति मेदिनी । से, ५६ ।
निःशर्म, अ, (निर्गतं शर्मं यत्र । “तिष्ठद्गुणभ-
तीनि च ।” २ । १ । १७ । इत्यय्ययीभावत्वम् ।
सुविनिर्दुर्भ्यः इति षत्वम् ।) जिह्वा । तन्-
पर्यायः । गह्वरम् । दुःशर्मम् ३ । इत्यमरः । ३ ।
४ । १४ । श्लोकः । इति शब्दरत्नावली ।
निःसङ्गः, त्रि, (निर्नास्ति सङ्गो यत्र ।) मेलन-
रहितः । यथा, विष्णुपुराणे । ४ । २ । ५१ ।
“मत्स्यस्य सङ्गादभवच्च यो मे
सुतादिरोमो सुषितोऽस्ति तेन ।
निःसङ्गता सुक्तिपदं यतीनां
सङ्गादशेषाः प्रभवन्ति दोषाः ॥”
फलानभिनवेशवान् । यथा,—
“येदोक्तमेव कुर्वाणो निःसङ्गोऽर्पितमौश्वरे ।
नैकस्त्वसिद्धिं लभते रोचनायां फलश्रुतिः ॥”
इति मलमाद्यतन्त्रे श्रीभागवतेकादशस्कन्धवच-
नम् ।
निःसन्धिः, त्रि, (निर्नास्ति सन्धिर्यत्र ।) टट्टः ।
इति त्रिकाण्डशेषः । सन्धिरहितश्च ।
निःसम्पातः, पुं, (निर्नास्ति सम्पातो गमनागमनं
यत्र ।) निश्रेयः । इति त्रिकाण्डशेषः । (गमना-
गमनपरिश्रम्ये, त्रि । यथा, हरिवंशे । ८० ।
१३—१४ ।
“तेन टट्टप्रकारेण दूषितं तद्वनं महत् ।
न वृभिर्गोधनेवोपि सेयते वनवृत्तिभिः ।
निःसम्पातः क्रतुः प्रत्यास्तेन तद्विषयाश्रयः ॥”)
निःसरखं, स्त्री, (निः + ख + क्युट् ।) सरणम् ।
उपायः । गेहादिमुखम् । निर्वाणम् । निर्गमः ।
इति हेमचन्द्रः । (यथा, देवीभागवते । ४ ।
२ । २८ ।
“गर्भवसे महद्दुःखं दृग्मासनिवासनम् ।
तथा निःसरखे दुःखं धोनिचन्नेतिदाखे ॥”)
निःसारः, पुं, (निर्गतः सारो यस्मात् ।) शाखोट-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका । श्रौनाकप्रभेदः ।
इति राजनिर्घण्टः । साररहिते, त्रि । यथा,—
“मानुष्ये कदलीस्तम्बनिःसारे सारमार्गणम् ।
यः करोति स संनृपो जलवृद्धुदसन्निभे ॥”
इति सुहितसम् ।
“जगत् सञ्जन्त निःसारमनिखं दुःखभाजनम् ।
उत्पद्यते च्छादेतन च्छादेतद्विपद्यते ॥

यथेवोत्पद्यते सारान्निःसारं जगदङ्गसा ।
पुनस्तस्मिन् निलीयन्ते महाप्रलयसङ्गमे ।
उत्पत्तिप्रलययाभ्याम् जगन्निःसारतां हरिः ।
शुभवे दर्शयामास भावेन जगतां पतिः ॥”
इति कालिकापुराणे २७ अध्यायः ।
निःसारणं, स्त्री, (निः + ख + क्यिच् + भावे क्युट् ।)
निःसरणम् । (निःसार्यतेऽनेनेति । निः + ख
+ क्यिच् + करणे क्युट् ।) यहादीनां प्रवेशनिर्ग-
मादिपथः । इति शब्दरत्नावली ।
निःसारा, स्त्री, (निर्नास्ति सारो यस्याः ।)
कदलीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।
निःसारितः, त्रि, (निः + ख + क्यिच् + कर्मणि
क्तः ।) बहिष्कृतः । तत्पर्यायः । अवलङ्घ्यः २
निष्कामिनः ३ । इति जटाधरः । साराभाव-
वाञ्छ ।
निःसेहः, त्रि, (निर्नास्ति सेहो यस्मात् ।) सेह-
शून्यः । यथा । निःसेहं कीटदूषितमिन्द्रादि
स्तुतिः ॥ (यथा, रामायणे । २ । ४६ । ७ ।
“अहो दशरथो राजा निःसेहः स्वसुतं प्रति ॥”
रघुहीनः । यथा, मनुः । ५ । ८७ ।
“नारं सुदुःखि सन्नेहं जाला विषो विशुध्यति ।
आचम्यैव तु निःसेहं गामालभ्याकर्मिण्य वा ॥”
तैलविहीनः । यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ६४ ।
“श्ररथा विद्यता निखं सेहेन परिपालिताः ।
केषा अपि विरच्यन्ते निःसेहाः किं न
सेवकाः ॥”)
निःसेहा, स्त्री, (निर्गतः सेहः रघो यस्याः ।)
अतथी । इति त्रिकाण्डशेषः । (अशुरागरहिते,
त्रि । यथा, पञ्चतन्त्रे । ४ । ४७ ।
“यदर्थं खड्गं त्यक्तं जीवितार्हं च हरितम् ।
सा मां त्यजति निःसेहा कः स्त्रीणां पित्रसे-
नरः ॥”)
निःसावः, पुं, (निःसवतीति । निः + सु + षः ।)
भक्तसरः । भक्तवत्सुहृदवमकः । माह् इति षेन्
इति च भाषा । तत्पर्यायः । व्याचामः २
मासरः ३ । इत्यमरहेमचन्द्रौ ।
निःखः, त्रि, (निर्नास्ति खं धनं यस्य ।) हरिद्रः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ४६ । तस्य लक्षणं यथा,—
“खर्पाकारो विरुक्षौ त्र वक्रौ पादौ शिरालकौ ।
संशुष्कौ पाकरनखौ निःखस्य विरलाङ्गुली ॥”
इति गारुड वामनकम् ।
ज्ञानिरहितश्च ।
निकटं, त्रि, (नि समीपे कटतीति । नि + कट +
क्यच् ।) अदूरम् । तत्पर्यायः । समीपम् २
आवस्यम् ३ सन्निकटम् ४ सनीडम् ५ । इत्य-
मरः । ३ । १ । ६६ । अभ्यासः ६ सवेद्यः ७
अन्तः ८ अस्मिन् ९ समर्थः १० सदेशः ११
अभ्यसः १२ अभ्यर्णः १३ सविधा १४ उप-
कण्ठः १५ अमितः १६ । इति शब्दरत्नावली ।
(यथा, शान्तिप्रतन्त्रे । ३ । २ ।
“दिवसरजनीकूलच्छेदेः पतङ्गिरनारतं
वहति निकटे कालः स्रोतः समरं शशवहम् ।

इह हि पततां नाख्यानन्तो न चापि निवर्तन्
तदिह महतां कोयं मोहो यदेव मदाविलः ॥”
तद्देहिकपर्यायः । तलिन १ आसात् २ अम्ब-
रम् ३ व्योम्बे ४ अस्तमीके ५ आके ६ उपाके ७
अर्जाके ८ अन्तमागाम् ९ अवमे १० उपमे ११ ।
इत्येकादशान्तिकनामानि । इति वेदनिघण्टौ २
अध्यायः ।
निकरः, पुं, (निकरोति आग्नोतीति । नि +
ह + क्यच् ।) सन्धः । इत्यमरः । २ । ५ । ३६ ।
(यथा, कलाविज्ञाने । २ । १६ ।
“इत्यादिगुणवृद्धेरसमङ्गसवर्गो न रहः कृत्वा ।
यज्ञाति कनकनिकरं वृत्तंस्तत्तन्मनोरथैः पापः ॥”)
सारः । न्यायदेयधनम् । निधिः । इति मेदिनी ।
२, १७२ ॥
निकर्षणं, स्त्री, (निर्नास्ति कर्षणं यत्र ।) सन्नि-
वेशः । इत्यमरः । २ । ३ । १६ । पत्तनादिषु
दिगादिपरिच्छिन्नप्रदेशः । इति भरतः । पूर्व-
दिगाद्यर्वाच्छिन्नयहाणामपीति कलिङ्गः । पुरा-
देव्येहिंस्त्रिहरणभूमिः । इति खान्दोदयः ।
प्राङ्गादिष्वन्निवेशः । इति सारसुन्दरी ।
निकषः, पुं, (निकषति पिनष्टि स्वर्णादिकं यत्रेति ।
नि + कष + “गोचरसचरेति ।” ३ । ३ । १२६ ।
इति चकारात् षः ।) श्रावणः । इत्यमरः ।
२ । १० । ३२ । कष्टिपातर इति भाषा)
(यथा, रघुः । १७ । ४६ ।
“निकषे हेमरेखेव श्रीरासोऽनपायिनी ॥”) ।
निकषा, स्त्री, (निकषति हिनक्षीति । कष हिंस +
पदाद्यच् । ततश्चाप् ।) राक्षसमाता । इत्य-
मरः । सा सुमालिकन्या विश्ववसो भार्या
च । इति रामायणम् ।
निकषा, अ, (नि + कष गतो + “आः समिन्-
निकषिभ्याम् ।” उणां । ४ । १७४ । इति
आः ।) निकटम् । इत्यमरः । ३ । ४ । १६ ।
(यथा, माघे । १ । ६८ ।
“पयोधिमावहृत्तलज्जलाविलां
विलङ्घ्य सङ्गां निकषा हनिष्यति ॥”)
मध्यम् । इति मेदिनी । से, ७६ ।
निकषात्मजः, पुं, (निकषाया आत्मजः ।) राक्षसः ।
इत्यमरः । १ । १ । २३ ।
निकषः, पुं, (निकषति पिनष्टि स्वर्णादिकं यत्र ।
नि + कष + षः ।) निकषः । इत्यमरटीकायां
भरतः ।
निकामं, स्त्री, (नि + कम इच्छायाम् + षच् ।)
इष्टम् । यथेष्टितम् । इत्यमरः । २ । ६ । ५७ ।
(यथा, देवीभागवते । १ । ७ । ४० ।
“कुर्वन्ति देवि । भजनं सकलं निकाम
श्रान्ता समस्तजननी किल कामधेनुम् ॥”)
निकायः, पुं, (निचोयते इति । नि + चि + “सह
चानौचाराथर्थे ।” ३ । ३ । ४२ । इति षच् ।
आदेश्च कः ।) लक्ष्यम् । सधर्मिप्राणिसंज्ञानः ।
(यथा, महाभारते । १ । १२३ । ४५ ।
“तथा देविकायाणां सेनायाञ्च दिवीकसाम् ॥”)